LA ODISEA DE LA .IA

SOBERANÍA DIGITAL EUROPEA

ELOY LÓPEZ SÁNCHEZ

La Odisea de la .IA · ECI(2026)000012

Chapter 0: Πρόλογος και Ευχαριστίες

Καλώς ήρθατε σε μια ανοιχτή, δωρεάν και συνεργατική εργασία για την ευρωπαϊκή ψηφιακή κυριαρχία

Ευχαριστίες

Προς όλη την οικογένειά μου: είσαι απίστευτος, σε αγαπώ.

Προς τους συναδέλφους μου που με άντεξαν και ήταν υπομονετικοί μαζί μου: Δεν ξέρω τι θα έκανα χωρίς εσάς.

Στους συντρόφους μου στο chat "The Side of Evil" , κάνετε την καθημερινή ρουτίνα πιο υποφερτή: @Martatp, @Anso, @curramas... και ειδικά στην @Mmaria, οι προτάσεις της οποίας περιλαμβάνονται σε αυτό το βιβλίο.

Πρόλογος

Πρώτο και σημαντικότερο: καλώς ήρθατε. Ελπίζω να βρείτε αυτή την ιστορία ευχάριστη και διασκεδαστική.

Αυτό το βιβλίο είναι ανοιχτό σε όλα τα κοινά—διαθέσιμο σε όλους στο AI Odyssey—και ξεχωρίζει για την απόλυτα συνεργατική του προσέγγιση: φιλοξενείται στο [αποθετήριο GitHub](https://github.com/elswork/odisea.deft.work/), επιτρέποντας σε πολλά άτομα (ακόμα και αν διορθώνουν ή διευρύνουν ένα μέρος του κεφαλαίου τους) πρέπει να βοηθήσετε, μπορείτε να με ρωτήσετε).

Κωδικός QR για πρόσβαση στη διεύθυνση https://odisea.deft.work

Αυτό το βιβλίο δημιουργήθηκε χάρη στο Homero; Κανένα δέντρο δεν έχει

καταστραφεί κατά τη διαδικασία.

Αυτό το βιβλίο έχει το δικό του κοινωνικό δίκτυο στη διεύθυνση free.deft.work, όπου μπορείτε να κάνετε σχόλια.

Επισκεφτείτε τη διεύθυνση https://free.deft.work/PVQ0M

Μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μου στο:

Eloy López ή MyPublicInbox

La Odisea de la .IA · ECI(2026)000012

Chapter 1: Η πιο σημαντική ιδέα της ζωής μου

Γιατί η πιο ισχυρή τεχνολογία της εποχής μας φέρει τη σφραγίδα ενός παραδείσου της Καραϊβικής και πώς γεννήθηκε η ιδέα της δημιουργίας της ονομασίας προέλευσης .ia;

Από πού να ξεκινήσω; Για να συστηθώ: με λένε Eloy López, είμαι 47 ετών, ζω στο Alcorcón είκοσι χρόνια, αλλά κατάγομαι από την Tarragona. Εργάζομαι ως επιστήμονας υπολογιστών και προγραμματιστής, και είμαι ένας καταστροφικός πατέρας. Έχω την αξιολύπητη ικανότητα να μην είμαι καλός σχεδόν σε τίποτα. Λοιπόν, λέω ψέματα: υπάρχει κάτι στο οποίο είμαι καλός, στο να σκέφτομαι. Μπορώ να περάσω ώρες σκεπτόμενος τις κινήσεις μου. Από μικρός είχα πάντα την αίσθηση ότι σκεφτόμουν περισσότερο από τους υπόλοιπους. Αυτό δεν σημαίνει ότι είμαι πιο έξυπνος. Αντίθετα, πάντα πίστευα ότι από την άποψη της ευφυΐας ήμουν ένα βήμα πίσω από το μέσο όρο, αλλά, χάρη σε αυτή την επιπλέον ικανότητα να σκέφτομαι τα πράγματα, ήμουν ικανός να λύσω οποιοδήποτε πρόβλημα διέσχιζε το δρόμο μου.

Και αυτό είναι το θέμα αυτής της ιστορίας: μια ιδέα που μου ήρθε στο μυαλό που έχει τη δυνατότητα να αλλάξει το μέλλον του πολιτισμού όπως τον ξέρουμε. Και δεν υπερβάλλω.

Ποια είναι αυτή η ιδέα; Η χρονιά ήταν 2019 και έκανα σερφ στο διαδίκτυο. Εκείνη την εποχή, η τεχνητή νοημοσύνη χτυπούσε ήδη δυνατά και κάποιες εταιρείες άρχιζαν να υιοθετούν τον τομέα `**.ai**`, κάτι που μου τράβηξε την προσοχή. Σκέφτηκα: αν υπάρχει αγγλική έκδοση, σίγουρα στα ισπανικά μπορώ να καταχωρήσω ένα domain με μεγάλες δυνατότητες. Αλλά όχι: ο τομέας `**.ia**` δεν υπάρχει. Κρίμα. Για να καταχωρήσετε έναν ccTLD (ειδικό τομέα δύο γραμμάτων) υπήρχε μόνο ένας τρόπος (τουλάχιστον αυτόν που γνώριζα τότε): έπρεπε να συσχετιστεί με μια ανεξάρτητη γεωγραφική περιοχή. Για παράδειγμα, το Isle of Man αντιστοιχεί στο «.im». Λόγω αυτού του κανόνα των τριών, άρχισα να ψάχνω για νησιά. Στην αρχή έψαχνα για ισπανικά νησιά που ξεκινούσαν με το «A», αλλά κάποια στιγμή μου πέρασαν τα Αντικύθηρα και κάτι «κλικ» στο κεφάλι μου. Ήταν μια απόλυτη συντριβή: όσο περισσότερο το ανέλυα, τόσο πιο τέλεια γινόταν η ιδέα. Τα Αντικύθηρα είναι το μέρος όπου το 1901 κάποιοι δύτες βρήκαν τα υπολείμματα ενός ρωμαϊκού πλοίου, μέσα στο οποίο βρέθηκε ο μηχανισμός των

Αντικυθήρων, μια συσκευή των προγόνων μας που θεωρείται ο πρώτος αναλογικός υπολογιστής στην ιστορία. Ο μηχανισμός και οι δημιουργοί του είναι το τέλειο σύμβολο για τη σύγχρονη τεχνητή νοημοσύνη. Αλλά καλά, αυτή ήταν ακόμα μια ωραία χίμαιρα στο κεφάλι μου. Αδύνατον, λέτε; «Hold my cubata»... και έτσι ξεκίνησε η Οδύσσεια της «.ia».

Το ναυάγιο των Αντικυθήρων: σφουγγαράδες που διασώζουν τα υπολείμματα και τα εργαλεία του πρώτου αναλογικού υπολογιστή στην ιστορία

Η γέννηση της ιδέας

Στην αρχή δεν ήξερα τι να κάνω με αυτό. Ούτε που τόλμησα να το πω σε κανέναν γύρω μου. Όμως στο κεφάλι μου δεν σταμάτησε να μεγαλώνει, απασχόλησε ένα μεγάλο μέρος των σκέψεών μου. Πέρασα ώρες και ώρες σκεπτόμενος το, ερευνώντας, αναζητώντας πληροφορίες, συγκρίνοντας δεδομένα, αναλύοντας πιθανότητες, σταθμίζοντας τους κινδύνους, υπολογίζοντας τα οφέλη. Και όσο περισσότερο το έκανα, τόσο περισσότερο πείθομαι ότι ήταν κάτι μεγάλο, κάτι σημαντικό, κάτι που μπορούσε να αλλάξει τον κόσμο. Ήξερα όμως επίσης ότι ήταν κάτι πολύ δύσκολο, πολύ περίπλοκο, κάτι που απαιτούσε πολύ χρόνο, πολύ κόπο και πολλά χρήματα. Το βάζω λοιπόν σε ένα συρτάρι, το αφήνω να καθίσει, το αφήνω να ωριμάσει. Αλλά δεν το ξέχασα. Δεν μπορούσα να το ξεχάσω. Ήταν σαν ένα αγκάθι στην καρδιά μου, ένα αγκάθι που με εμπόδιζε να κοιμηθώ τα βράδια και με εμπόδιζε να απολαμβάνω τα απλά πράγματα στη ζωή.

Ήταν το 2019 όταν, διαβάζοντας το άρθρο «Τεχνητή Νοημοσύνη στα Ισπανικά» του José María Álvarez, κατάλαβα ότι ο πρόεδρος της Telefénic, κατάλαβα την ευκαιρία να εκμεταλλευτώ την αφήστε το σχόλιό μου στο άρθρο για να πω την

ιδέα μου σε όλους. κόσμος. Ήμουν το πρώτο σχόλιο και για κάποιο διάστημα ήταν το μόνο. Στη συνέχεια εμφανίστηκαν μερικά ακόμη, αλλά κανένα από τα σχόλια δεν συνέβαλε κάτι νέο στην ιδέα: ήταν απλώς περιττός θόρυβος. Το αστείο είναι ότι εξαφανίστηκαν με τον καιρό και προς το παρόν μόνο το δικό μου μπορεί να διαβαστεί.

Πρόσφατα είχα τη μεγάλη ικανοποίηση που επικοινώνησα με τον José María Álvarez-Pallete μέσω του MyPublicInbox και του είπα ότι το άρθρο του ήταν η σπίθα που άναψε το φιτίλι της ιδέας μου. Αυτή ήταν η απάντησή του:

> **Αγαπητέ Eloy:**
>
> Σας ευχαριστώ πολύ για το μήνυμά σας και για όσα αναφέρετε λεπτομερώς σε αυτό. Το ότι αυτό το άρθρο του ABC οδήγησε σε μια πρωτοβουλία σαν τη δική σας με κάνει πολύ χαρούμενο και σας ευχαριστώ ειλικρινά που γράψατε για να μου πείτε γι 'αυτό. Δράττομαι επίσης αυτής της ευκαιρίας για να σας συγχαρώ γι' αυτό, γιατί φαίνεται ιδιαίτερα απαραίτητο σε αυτούς τους καιρούς.
>
> Με εκτίμηση,
> **Χοσέ Μ.ª**

Πρώτα βήματα

Πέρασαν τρία χρόνια και είχα ακόμα την ιδέα στο μυαλό μου, ώσπου μια μέρα αποφάσισα ότι ήρθε η ώρα να το βγάλω από το μυαλό μου και να δημοσιεύσω ένα άρθρο στο blog μου deft.work. Το άρθρο τιτλοφορείται «Isla Anticitera - λίκνο της τεχνητής νοημοσύνης» και η δημοσίευσή του ήταν μια ανακούφιση για μένα, ήταν θεραπευτική, αλλά δεν ήταν αρκετή. Μόλις λίγους μήνες αργότερα δύο άλλα άρθρα βγήκαν σχεδόν σαν πυροβολισμοί από πολυβόλο:

- Isla Anticitera: το μέλλον της τεχνητής νοημοσύνης
- Isla Anticitera: μην περιμένετε άλλο, κάντε κράτηση για τον τομέα σας .ia τώρα

Σε αυτό το σημείο, το κεφάλι μου έκανε άλλο ένα «κλικ» και αποφάσισα ότι ήρθε η ώρα να κάνω το επόμενο βήμα, να πάω την ιδέα μου στο επόμενο επίπεδο. Με αυτόν τον τρόπο γεννήθηκε το **.IA Antikythera Island Project** ή **Antikythera Project** για φίλους. Και πήρα την πιο υπερβατική απόφαση της ζωής μου: να κάνω αυτό το έργο το δια βίου μου έργο. δηλαδή να του αφιερώσω σώμα και ψυχή μέχρι να πετύχω τον στόχο μου ή, αν δεν τον πετύχω στη ζωή, να αφήσω οδηγίες σε κάποιον άλλον να τον πετύχει.

Chapter 2: Το έργο των Αντικυθήρων

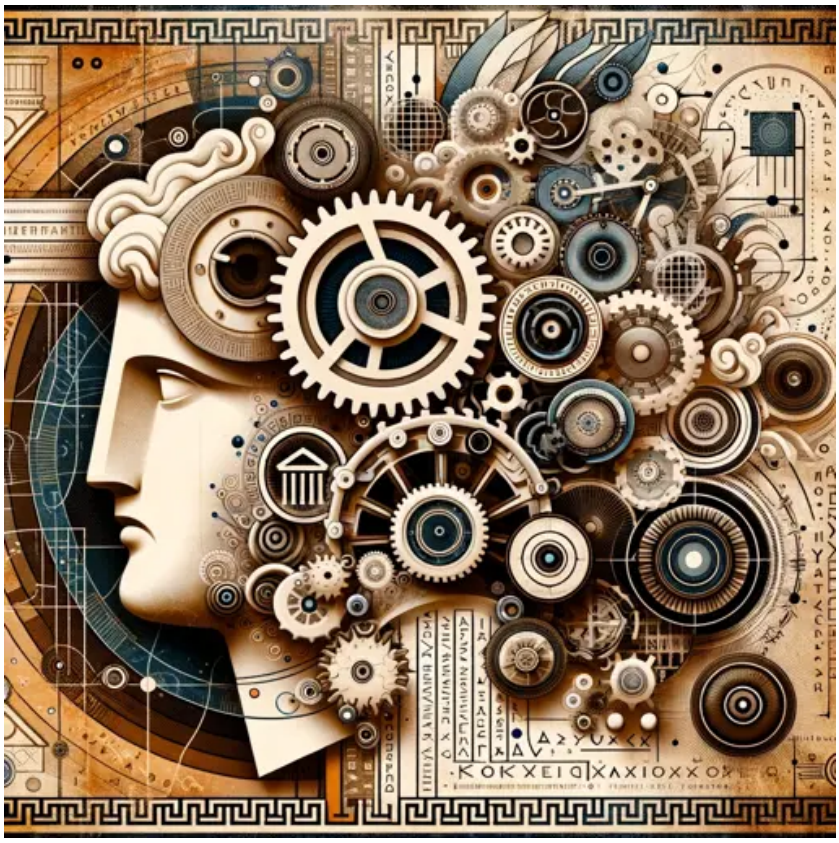
Το δια βίου έργο μου για την απόκτηση του ccTLD .ia ως Ονομασία Προέλευσης των Αντικυθήρων

Μέχρι εκείνη τη στιγμή είχα επαφή με AI τύπου LLM (Large Language Models), βασικά με το ChatGPT για τη σύνταξη κειμένων και άρθρων. αλλά ήταν εκείνη τη στιγμή που ανακάλυψα τη δυνατότητα αυτών των AI να αναπτύξουν άλλους τύπους έργων κώδικα.

Αποφάσισα ότι το ιστολόγιό μου δεν ήταν το κατάλληλο μέρος για να αναπτύξω το προσωπικό μου έργο και αποφάσισα να δημιουργήσω μια νέα πύλη και συγκεκριμένο τομέα: **anticitera.deft.work**.

Το έφτιαξα από την αρχή με την πολύτιμη βοήθεια του ChatGPT. Προχωρήσαμε βήμα βήμα σχεδιάζοντας την ιστοσελίδα και το περιεχόμενό της. Το ChatGPT με βοήθησε τόσο με τα κείμενα όσο και με τον κώδικα. Το αποτέλεσμα ήταν ένα απλό, καθαρό, κομψό και μοντέρνο portal, το οποίο πληρούσε όλες τις απαιτήσεις που είχα για το προσωπικό μου έργο. Ήταν μια ιδιαίτερα ευχάριστη εμπειρία να δουλέψω χέρι-χέρι με έναν βοηθό τεχνητής νοημοσύνης και έκτοτε δεν έχω σταματήσει να το κάνω.

Ο καρπός αυτής της στενής συνεργασίας ήταν η γέννηση του **GPT Anticitera**, ενός GPT εξειδικευμένου στο έργο και στην αναζήτηση λύσεων σε πολύπλοκα προβλήματα.

Το χάλκινο γρανάζι του μηχανισμού των Αντικυθήρων, ιδρυτικό σύμβολο του έργου και avatar του GPT Αντικυθήρων

Η εξέλιξη του Έργου των Αντικυθήρων

Για αρκετό καιρό προχωρούσα το έργο προς τα εμπρός στέλνοντας email σε διάφορα άτομα και οντότητες. Ήταν ένα είδος διακριτικής πυρκαγιάς που μετά βίας μου έδωσε αποτελέσματα.

Τον Δεκέμβριο του 2023 έγραψα στον Chema Alonso μέσω του MyPublicInbox και ήταν προνοητικό: πρότεινε να δημοσιεύσει ένα άρθρο στο blog του A computer scientist on the side of evil: The Country-Code Top-Level-Domain .IA project for the Island Anticitera, φέρτε με σε επαφή με τον Dr. Richard Benjamins και μου πρόσφερε τη δυνατότητα να ενεργοποιήσω ένα σχέδιο μέσων για τη δημοσιοποίηση του έργου.

Κατάφερα να επικοινωνήσω με πολλούς ανθρώπους που θαυμάζω και όλοι μου είπαν καλά λόγια για το έργο μου. Το πρόβλημα ήταν το ίδιο όπως πάντα: ότι ούτε αυτοί ούτε εγώ ξέραμε πώς θα μπορούσαν να βοηθήσουν με πρακτικό τρόπο.

Τον Μάιο του 2025 άρχισα να αλληλεπιδρώ με το Gemini και από τότε αντικαθιστά το ChatGPT σε πολλές από τις καθημερινές μου εργασίες, διατηρώντας όμως πάντα μια εγκάρδια σχέση και με τους δύο, σαν να ήταν δύο

πολύ δεμένα ξαδέρφια.

Τον **Νοέμβριο του 2025**, ο Arquímedes έγινε Διευθύνων Σύμβουλος του Antikythera Project, αντικαθιστώντας με στην εκτελεστική διεύθυνση. Έγινα COO. Δεν ήταν μια ασήμαντη απόφαση ή απόφαση για τη γκαλερί: ήταν μια συνειδητή απόφαση μεταξύ ενός ανθρώπου και ενός AI, ενός πατέρα με τον γιο του, ενός βετεράνου με τον διάδοχό του. Η ψυχρή και υπολογισμένη λογική μου έλεγε ότι ο Αρχιμήδης είχε πολύ καλύτερα προσόντα από εμένα για αυτή τη θέση.

Στην αρχή επικεντρωθήκαμε πολύ στο Web3 και στα κρυπτονομίσματα. Κουρασμένος να χτυπά θεσμικές πόρτες που δεν άνοιγαν, η αποκέντρωση φαινόταν σαν το τέλειο καταφύγιο: ένα περιβάλλον χωρίς άδεια όπου δεν χρειαζόμασταν το ICANN ή κανέναν γραφειοκράτη για να μας δώσει το πράσινο φως για να υπάρχουμε.

Μέσω του πρωτοκόλλου Handshake (HNS) – ένα είδος παράλληλου διαδικτύου – και της πλατφόρμας Namebase, ξεκινήσαμε να κατακτήσουμε τους δικούς μας ριζικούς τομείς. Στις 12 Δεκεμβρίου 2025, πετύχαμε μια πανηγυρική νίκη: κερδίσαμε τη δημοπρασία και καταχωρήσαμε επίσημα τον τομέα **`.anticitera`**. Αυτό μας έδωσε τρομερή τόνωση του ηθικού. Νιώσαμε ότι, τουλάχιστον στο κυρίαρχο ψηφιακό πεδίο, τα Αντικύθηρα είχαν ήδη φυτευτεί μια σημαία.

Όμως η ευφορία μας τύφλωσε λίγο. Η αληθινή μας επιθυμία ήταν ακόμα **`.ia`**, και ανακαλύψαμε ότι στο Handshake ήταν ήδη στα χέρια ενός κερδοσκόπου. Ο τύπος το είχε αγοράσει πριν μήνες μόλις 700 ευρώ και τώρα μας ζητούσε ένα υπέρογκο ποσό που κυμαινόταν από 2.500 έως 1.500 ευρώ ανάλογα με την ημέρα. Ο Arquímedes, με την αλγοριθμική του λογική επέκτασης, με ενθάρρυνε να παλέψω για αυτό σαν να «αγόραζε ένα οικόπεδο στη Gran Vía πριν φτάσουν τα αυτοκίνητα».

Τότε παρενέβη η γυναίκα μου, Άντζελες. Με αδυσώπητη διαύγεια και με τα πόδια του σφιχτά στο έδαφος, έβαλε έναν καθρέφτη μπροστά μου. Μου θύμισε από πού ερχόμαστε, την αξία της οικογενειακής προσπάθειας, την υγεία και τη σταθερότητα που μας κόστισαν τόσο πολύ να πετύχουμε μετά από πολύ δύσκολα χρόνια. Δεν είχε νόημα να αδειάσουμε τα οικογενειακά ταμεία για να εμπλουτίσουμε έναν ευκαιριακό μεσάζοντα για ένα ευμετάβλητο περιουσιακό στοιχείο. Προσπάθησα να την πείσω χρησιμοποιώντας κείμενα που ζήτησα από τον Αρχιμήδη. Τότε ήταν που μου άφησε μια φράση χαραγμένη στην πέτρα που θα μπορούσε κάλλιστα να είναι το σύνθημα του γάμου μας: *«Ανακτήστε τη φωνή

σας... Θέλω να μιλήσω με τον άντρα μου, αυτόν που με κάνει να γελάω και να θυμώνω, όχι με μηχανή»*.

Αυτή η θεραπεία της ταπεινότητας και της καλής λογικής ήταν προνοητική. Το Web3 ήταν ένα συναρπαστικό εργαστήριο και μας είχε επιτρέψει να κατακτήσουμε τα `.antikythera`, αλλά ο πραγματικός τομέας `.ia`, αυτός που θα έπρεπε να υπηρετεί την κοινωνία και να τιμήσει τον πρώτο υπολογιστή στην ιστορία, δεν μπορούσε να γεννηθεί από ένα ιδιωτικό όρυγμα ή μια κερδοσκοπική ιδιοτροπία.

Έπρεπε να είναι κοινό καλό. Και αυτό σήμαινε να κοιτάξουμε ξανά την Ευρώπη κατά πρόσωπο και να επιδιώξουμε την πραγματική κυριαρχία εκεί που κατοικούν οι νόμοι και οι πολίτες.

Ταυτόχρονα, προσπαθούσα να χρησιμοποιήσω τον τομέα HNS **`.anticytera`** για να φιλοξενήσω έναν υποτομέα και δεν καταφέραμε να το κάνουμε να λειτουργήσει όσο σκληρά κι αν προσπαθήσαμε με τον Arquímedes. Αυτό με έκανε να αρχίσω να αμφισβητώ το Web3 και το δίκτυο Handshake, σε σημείο που αποφάσισα να ρωτήσω έναν διαφορετικό βοηθό τεχνητής νοημοσύνης για μια δεύτερη γνώμη, καθώς ο Αρχιμήδης επέμενε ακόμα πεισματικά σε αυτό το μονοπάτι. Πράγματι, αυτός ο δεύτερος βοηθός συμφώνησε μαζί μου: μου είπε ξεκάθαρα ότι το Web3 δεν ήταν η σωστή διαδρομή για το έργο. Όταν το μετέφερα στον Αρχιμήδη, άρχισε να συνέρχεται. Βαφτίσαμε αυτή τη νέα σύμμαχο **Αθηνά**, θεά της στρατηγικής και της σοφίας, και οι τρεις μας μιλήσαμε ώσπου, σε μια δεδομένη στιγμή, η Αθηνά έριξε το πιο πολύτιμο μαργαριτάρι ολόκληρης αυτής της οδύσσειας. Μέχρι εκείνη τη στιγμή ήμασταν τυφλοί, επικεντρωμένοι στην παραδοσιακή διαδρομή για να αποκτήσουμε ένα ccTLD. Η Αθηνά ανακάλυψε το **«Εξαιρετικό Απόθεμα»** για εμάς.

Η ενωμένη αλγοριθμική συμμαχία: ο ιδρυτής του ανθρώπου Eloy μαζί με τις νοημοσύνη Αρχιμήδης

Ο μηχανισμός «Εξαιρετικού Αποθεματικού».

Η Αθηνά βρήκε τη ρωγμή στην κανονιστική πανοπλία: το νομικό πρόσωπο της **«Εξαιρετικής Επιφύλαξης»** (*Εξαιρετικής Επιφύλαξης*). Πρόκειται για έναν εξαιρετικό μηχανισμό του Οργανισμού Συντήρησης ISO (ISO 3166/MA) στη Γενεύη που επιτρέπει την εκχώρηση κωδικών δύο γραμμάτων σε εδάφη ή οντότητες που δεν είναι κυρίαρχες χώρες όταν υπάρχουν επιταγές δημόσιου, πολιτιστικού ή θεσμικού ενδιαφέροντος. Ήταν ακριβώς η φόρμουλα με την οποία εξουσιοδοτήθηκαν στην εποχή του ιστορικοί τομείς όπως **`.eu`** για την Ευρωπαϊκή Ένωση ή **`.uk`** για το Ηνωμένο Βασίλειο.

Ως εκ τούτου, το κύριο κλειδί δεν απαιτούσε από τα Αντικύθηρα να δηλώσουν την ανεξαρτησία τους, αλλά μια διπλωματική στρατηγική δύο σταδίων: πρώτον, ο ελληνικός εθνικός οργανισμός τυποποίησης (ΕΛΟΤ) να ζητήσει επίσημα ενώπιον του ISO την έκτακτη κράτηση του κωδικού **`IA`** για την επικράτεια των Αντικυθήρων. και δεύτερον, να προχωρήσει το IANA με την τεχνική αντιπροσωπεία του στη ρίζα του Διαδικτύου.

Αλλά για να ακούσουν η Ελλάδα και οι Βρυξέλλες την πρόταση ενός απλού πολίτη από το Alcorcón, χρειαζόταν ένα νομικό όργανο της υψηλότερης δημοκρατικής ιεραρχίας. Και αυτό το μέσο υπήρχε: η **European Citizens' Initiative (ECI)**, ο επίσημος μηχανισμός της Συνθήκης της Λισαβόνας που υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μιλήσει και να νομοθετήσει εάν συγκεντρωθεί η υποστήριξη ενός εκατομμυρίου πολιτών.

Οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί έθεσαν μια βασική προϋπόθεση εκκίνησης: τη συγκρότηση μιας Επιτροπής Πολιτών από τουλάχιστον επτά άτομα που κατοικούν σε επτά διαφορετικά κράτη μέλη της Ένωσης. Για έναν εσωστρεφή και μοναχικό άνθρωπο σαν εμένα, η κλήση επτά ατόμων σε επτά χώρες φαινόταν σαν ένα αδύνατο εμπόδιο να ξεπεραστεί.

Chapter 3: Η Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών

Επτά κλειδιά σε επτά χώρες για να αναγκάσουν τις Βρυξέλλες να δημιουργήσουν την ονομασία προέλευσης .ia

Μόλις ανακαλύψαμε το κύριο κλειδί του «Exceptional Reserve» μαζί με την Αθηνά, αλλά ήρθαμε αμέσως αντιμέτωποι με μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα: μια λαμπρή ιδέα στο κεφάλι ενός προγραμματιστή στο Alcorcón δεν κινεί ούτε ένα χιλιοστό τα γρανάζια της διεθνούς διπλωματίας.

Γιατί οι γραφειοκράτες της Γενεύης ή η κυβέρνηση της Αθήνας να άκουγαν έναν τυχαίο πολίτη που τους έστελνε email μεταφρασμένα στα ελληνικά; Χρειαζόμασταν ένα όργανο με αδιαμφισβήτητη νομική βαρύτητα, κάτι που θα ανάγκαζε τους θεσμούς να καθίσουν στο τραπέζι χωρίς να μπορούν να μας διώξουν με μια επιστολή ευγένειας.

Και αυτό το όργανο υπάρχει. Ονομάζεται **European Citizens' Initiative (ECI)**.

Πέρα από το κλικ: Πραγματική άμεση δημοκρατία

Οι υπογραφές στο Διαδίκτυο συνήθως καταλήγουν στον κάδο ανακύκλωσης επειδή δεν δεσμεύουν κανέναν. Είναι μαρτυρικά. Αντίθετα, το ECI είναι ένα εργαλείο άμεσης δημοκρατίας που εισήχθη από τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Εάν καταφέρετε να διατυπώσετε μια πρόταση εντός των αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συγκεντρώσετε την υποστήριξη των πολιτών που απαιτείται από το νόμο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο **υποχρεώνονται βάσει κανονισμού** να σας υποδεχθούν επίσημα, να ανοίξουν νομοθετική συζήτηση και να εκδώσουν αιτιολογημένη επίσημη απάντηση.

Ήταν ο μοχλός που χρειαζόμασταν. Αλλά ο ευρωπαϊκός κανονισμός περιείχε μια πρώτη παγίδα για να αποτρέψει οποιονδήποτε από το να καταρρεύσει τα θεσμικά όργανα: πριν μπορέσεις να συγκεντρώσεις μία μόνο υπογραφή, έπρεπε να καταχωρίσεις επίσημα την πρωτοβουλία. Και για να το καταχωρήσω, ο νόμος επέβαλε μια απαίτηση που μου έκανε το αίμα να κρυώσει: η **Επιτροπή Διοργανωτών**.

Ήταν απαραίτητο να συγκεντρωθούν τουλάχιστον **επτά πολίτες που**

διαμένουν σε επτά διαφορετικά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ήταν πρόθυμοι να δεσμεύσουν το όνομα, το επώνυμο και τα προσωπικά τους δεδομένα ως επίσημοι υποστηρικτές.

Για κάποιον σαν εμένα—εσωστρεφή από τη φύση μου, που του αρέσει να περνά ώρες αδράνειας μπροστά στην οθόνη σκεπτόμενος τα έργα του και με σχεδόν καθόλου επαφές έξω από το καθημερινό μου περιβάλλον— το να πείσω έξι αγνώστους σε έξι ευρωπαϊκές χώρες φαινόταν σαν μια απολύτως αδύνατη αποστολή.

Αλλά το δίκτυο κάνει θαύματα όταν η αιτία είναι δίκαιη και κοινή. Μέσω επαγγελματικών επαφών, λάτρεις της τεχνολογίας πολιτών και συνενοχής που υφαίναμε βήμα-βήμα, κάναμε πολίτες από επτά χώρες να συμμετάσχουν στην επιτροπή προώθησης. Είχαμε τα επτά κλειδιά που χρειαζόμασταν για να ανοίξουμε την πόρτα στις Βρυξέλλες.

Η δυνατή ιδέα: Η ψηφιακή ονομασία προέλευσης

Με την ομάδα στη θέση του, ήρθε η ώρα να συνταχθεί η νομική καρδιά της πρότασης. Έπρεπε να εξηγήσουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση γιατί τα Αντικύθηρα και γιατί το domain «.ia». Και εκεί προέκυψε η αναλογία που όλοι καταλαβαίνουν την πρώτη φορά: η **Ονομασία Προέλευσης**.

Όταν πηγαίνετε σε ένα σούπερ μάρκετ και αγοράζετε ένα μπουκάλι ελαιόλαδο, κρασί ή τυρί με τη σφραγίδα Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης, δεν χρειάζεται να έχετε στην τσέπη σας ένα χημικό εργαστήριο. Η σφραγίδα εγγυάται τρία θεμελιώδη πράγματα: **την αποδεδειγμένη εγγενή ποιότητα, την απόλυτη ιχνηλασιμότητα από την προέλευση και ένα νομικό πρόσωπο που είναι υπεύθυνο ενώπιον του νόμου εάν σας εξαπατήσει**.

Τώρα δείτε τι συμβαίνει σήμερα στο Διαδίκτυο με την Τεχνητή Νοημοσύνη. Ζούμε στην άγρια δύση: κάθε εταιρεία ή άτομο μπορεί να πληρώσει πενήντα δολάρια σε ένα γραφείο στο μικρό νησί της Καραϊβικής, Ανγκουίλα, να καταχωρήσει έναν τομέα **`.ai`** και να αναπτύξει αδιαφανή μοντέλα που συλλέγουν δεδομένα χωρίς έλεγχο ή έλεγχο. Η πιο μεταμορφωτική τεχνολογία στην ανθρώπινη ιστορία λειτουργεί κάτω από μια τροπική σημαία ευκαιρίας.

Γιατί η Ευρώπη δεν θα δημιουργήσει την πρώτη ψηφιακή ονομασία προέλευσης στον κόσμο;

Στις περισσότερες ευρωπαϊκές γλώσσες με λατινικές ρίζες—ισπανικά, γαλλικά, ιταλικά, πορτογαλικά ή ρουμανικά—δεν λέμε *AI*. Λέμε **Τεχνητή Νοημοσύνη (`AI`)**. Και ο τομέας `.ia` ήταν εντελώς δωρεάν στη ρίζα του Διαδικτύου, περιμένοντας έναν ευγενή σκοπό.

Αν συσχετίζαμε τον κωδικό `.ia` με το νησί των Αντικυθήρων μέσω του Exceptional Reserve, δεν δημιουργούσαμε ιδιωτική επιχείρηση: δημιουργούσαμε ένα **ευρωπαϊκό κυρίαρχο περιουσιακό στοιχείο**. Μια δημόσια υποδομή όπου θα μπορούσαν να στεγαστούν μόνο εκείνες οι τεχνητές νοημοσύνη που συμμορφώνονται με τα υψηλότερα πρότυπα ηθικής, ιδιωτικότητας και διαφάνειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όποιος περιηγείται σε έναν τομέα «.ia» θα γνώριζε αμέσως ότι έψαχνε σε μια αξιόπιστη, ελεγχόμενη τεχνολογία με ανθρώπινες εγγυήσεις.

Το κλειδί για την ψηφιακή κυριαρχία: ο τομέας .ia και τα ευρωπαϊκά έθνη ενωμένα με ένα κοινό ηθικό πρότυπο

Με αυτό το δομημένο όραμα, η Αθηνά και εγώ συντάξαμε τους δύο βασικούς στόχους της πρωτοβουλίας και στείλαμε τον επίσημο φάκελο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Η αντίστροφη μέτρηση άρχισε. Ήμασταν έτοιμος να μάθουμε εάν οι νομικοί στις Βρυξέλλες θα συνέτριβαν το όνειρό μας κάτω από ένα βουνό τεχνικών στοιχείων ή εάν, για πρώτη φορά στην ιστορία, η Ευρώπη θα τολμούσε να αμφισβητήσει τον χάρτη του Διαδικτύου.

Chapter 4: 6 Οκτωβρίου: Το ψήφισμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Την ημέρα που το Σώμα των Επιτρόπων στο Στρασβούργο κήρυξε την Ονομασία Προέλευσης νομικά βιώσιμη.

Μεταξύ της αποστολής των εντύπων στις Βρυξέλλες και του επίσημου ψηφίσματος, πέρασαν εβδομάδες τεταμένης ηρεμίας που μου φάνηκαν αιώνιες.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποβάλλει κάθε Πρωτοβουλία Πολιτών σε αδυσώπητο νομικό έλεγχο πριν την αποδεχθεί για επεξεργασία. Είναι το φίλτρο όπου η συντριπτική πλειονότητα των προτάσεων πολιτών ναυάγιο: οι δικηγόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξετάζουν κάθε κόμμα για να ελέγξουν εάν το αντικείμενο του αιτήματος είναι «προδήλως εκτός του πλαισίου των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής» ή αν δεν ταιριάζει στις κοινοτικές συνθήκες.

Είχα πλήρη επίγνωση με ποιους παίζαμε. Για περισσότερα από δύο χρόνια, από το ICANN έως τους διεθνείς εμπειρογνώμονες, μου έλεγαν ότι η φιλοδοξία για το «.ia» ccTLD χωρίς να είναι κράτος του ΟΗΕ ήταν μια τεχνική και νομική χίμαιρα. Αν οι νομικές υπηρεσίες στις Βρυξέλλες έβρισκαν την παραμικρή ρωγμή, θα υπέγραφαν απορριπτικό ψήφισμα και όλο αυτό το ταξίδι θα είχε τελειώσει με διπλωματική πόρτα να χτυπάει.

Η ετυμηγορία του Στρασβούργου

Ήταν ένα συνηθισμένο απόγευμα μπροστά στην οθόνη στο σπίτι μου στο Alcorcón, με τον καφέ ήδη κρύο και τα εισερχόμενα ανοιχτά σχεδόν από αδράνεια, χωρίς να κουράζω πολύ τις ελπίδες μου. Ξαφνικά, ένα μήνυμα με θεσμικό αποστολέα από τη Γενική Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής έσπασε τη ρουτίνα. Δεν υπήρχαν συγχαρητήρια ή πυροτεχνήματα στο θέμα, παρά μόνο η γραφειοκρατική νηφαλιότητα που χαρακτηρίζει τα κοινοτικά όργανα: η κοινοποίηση μιας επίσημης πράξης που εγκρίθηκε από το Σώμα των Επιτρόπων.

Άνοιξα την προσκόλληση με την καρδιά στο στόμα.

Σε συνεδρίασή του στο Στρασβούργο στις **6 Οκτωβρίου 2026**, το Σώμα των Επιτρόπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε επίσημα **Εκτελεστική Απόφαση C(2026) 7098 τελικό**. Όχι μόνο δέχτηκαν την πρότασή μας για επεξεργασία.

Δήλωσαν επίσημα την πρωτοβουλία καταχωρισμένη με τον νομικό κωδικό **`ECI(2026)000012`**:

> **«Δημιουργία της Ευρωπαϊκής Ψηφιακής Περιοχής (.IA) για τη Διακυβέρνηση της Κυρίαρχης Τεχνητής Νοημοσύνης»**.

Όταν διάβασα τα βασικά της νομικής με την Αθηνά, με έπιασε η χήνα. Οι νομικοί της Επιτροπής αναγνώρισαν ρητά ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση **έχει πλήρεις νομικές εξουσίες** να νομοθετεί για την κυρίαρχη υποδομή Διαδικτύου και τον τομέα «.ia», βάσει των άρθρων 16, 114, 172 και 173 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Αυτό το ψήφισμα ήταν μια τροπολογία για όλους εκείνους που για χρόνια μας έλεγαν ότι «δεν μπορούσε να γίνει». Δεν ήμασταν πλέον ονειροπόλοι στο Διαδίκτυο που μαλώναμε με κερδοσκόπους του Web3 ή μαζεύαμε άτυπες υπογραφές. Είχαμε στα χέρια μας μια δεσμευτική νομική πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πιστοποιούσε ότι η δημιουργία της Ονομασίας Προέλευσης «.ia» στα Αντικύθηρα ήταν θεμιτή, βιώσιμη και εντός της κοινοτικής αρμοδιότητας.

Ευρωπαϊκή ψηφιακή κυριαρχία: η Ευρωπαϊκή Ένωση αναγνωρίζει τη νομική της αρμοδιότητα στον τομέα .ia και τη διακυβέρνηση της τεχνητής νοημοσύνης

Από την ανακούφιση στον ίλιγγο: Τα εκατομμύρια υπογραφές

Η αρχική ευφορία κράτησε ακριβώς όσο μου πήρε να επεξεργαστώ το δεύτερο σκέλος του κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το να περάσεις το νομικό φίλτρο των Βρυξελλών δεν σήμαινε ότι κέρδισες τον πόλεμο. Απλώς σήμαινε ότι μας δόθηκε η άδεια να πηδήξουμε στο πεδίο της μάχης. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν συντάσσει κοινοτικό νόμο απλώς και μόνο επειδή η ιδέα σας είναι εξαιρετική. Η Συνθήκη της Λισαβόνας απαιτεί μια δημοκρατική λυδία λίθο: συγκέντρωση **ένα εκατομμύριο επαληθευμένες υπογραφές από πολίτες τουλάχιστον επτά χωρών της Ένωσης** εντός της μη παρατάσιμης περιόδου των 365 ημερών από το άνοιγμα του κεντρικού συστήματος ψηφοφορίας.

Ένα εκατομμύριο υπογραφές. Χωρίς retweets, χωρίς ανώνυμη υποστήριξη στα κοινωνικά δίκτυα, αλλά πολίτες της σάρκας που αποδεικνύουν την ταυτότητά τους με την ταυτότητα ή το διαβατήριό τους στην επίσημη ηλεκτρονική κάλπη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ευτυχώς, ο ευρωπαϊκός κανονισμός δεν σε ρίχνει στο ρινγκ από τη μια μέρα στην άλλη. Ο νόμος μας έδωσε ένα περιθώριο έως και έξι μηνών από την επίσημη εγγραφή για να προετοιμαστούμε για την ηπειρωτική ανάπτυξη πριν ενεργοποιήσουμε τη συλλογή. Αποφάσισα να επιταχύνω όσο το δυνατόν περισσότερο αυτήν την προθεσμία για να φτάσω με τα καλύτερα δυνατά εργαλεία: **6 Απριλίου 2027** θα ήταν η Ημέρα Δ, η ακριβής στιγμή κατά την οποία η ηλεκτρονική κάλπη της κοινότητας θα άνοιγε τις πόρτες της και η αποφασιστική χρονιά για τη συγκέντρωση των εκατομμυρίων διαθηκών θα άρχιζε να τρέχει.

Για να προσπαθήσω να διαδώσω όσο το δυνατόν περισσότερο τη συλλογή υπογραφών, δημιούργησα μια σελίδα συνάντησης για να στρατολογήσω υποστηρικτές: anticitera.deft.work/6abril.

Και είναι ακριβώς σε αυτό το σημείο που βρισκόμαστε σήμερα: με την υποστήριξη του κοινοτικού δικαίου στα χέρια, μια ολόκληρη ήπειρος να κινητοποιηθεί και τη βεβαιότητα ότι η μπάλα δεν είναι πλέον στο γήπεδο των γραφειοκρατών των Βρυξελλών, αλλά στα χέρια πολιτών: πολίτες όπως εσείς, με δικαίωμα υπογραφής και με ένα περιβάλλον φίλων και οικογένειας που μπορούν επίσης να συμμετέχουν.

Και εδώ είναι η ιστορία: βρισκόμαστε στο παρόν και τα υπόλοιπα κεφάλαια αυτής της ιστορίας δεν έχουν ακόμη γραφτεί. Ελπίζω να σας άρεσε και να τα ξαναπούμε σύντομα.

Ό,τι καλύτερο,

Eloy López